

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОИ ЕПАРХІИ.

Рôкъ 1913. Выдано 29. грудня. Ч. XIII.

Ч. 91.

Ч. 8987. О побôльшеню вôдпусту за християньске поздоровленє„ Слава Іисусу Христу“.

Хотяй св. Престолъ спріявъ завсѣгды и попиравъ сей престаринный звычай, заведеный мѣжь християнами въ дуже многихъ мѣсцяхъ, поздоровляти ся Найсв. Именемъ Іисуса Христа, за що поздровляючи̂ себе взаимно тымъ Именемъ, узыскували Вôдпустъ 50. днѣвъ, то однакъ зъ взгляду на се, абы сей звычай зъ тымъ бôльшою ревностію заховувано тамъ, де вôнъ єще теперъ єсть въ ужитю, де затративъ ся вôдновлено, а тамъ де єго не було заведено и розширено, побôльшивъ св. Отець на предложене собѣ прошенє зъ нагоды шѣснайцятьсотлѣтныхъ торжествъ на памятку наданя Церкви мира, на 100 днѣвъ, котрый можна такожь жертвувати за померших.

Вôдъ теперъ отже той, що скаже »Слава Ісусу Христу« и сей що єму вôдповѣсть »Слава на вѣки« одержують вôдпустъ не 50. днѣвъ якъ доси, але 100 днѣвъ. (Acta Apostolicae Sedis зъ д. 16. мая 1913. Ч. 8. стор. 210—211.

Повысше мають Всч. Душпастирѝ народови оголосити и заохотити до захованя сего старинного у насъ звычаю и часто сей християньскій обовязокъ пригадувати, а то тымъ бôльше, що сей побожный звычай християньского поздоровленя выходить на жаль що разъ бôльше зъ ужитя а заступає ся єго неразъ банальными поздоровленями и то не лише у интелѣгенціи але и у простого народа, котрѝ не приносять нѣякого хôсна.

При той нагодѣ пригадує ся, що до позысканя всякого водпусту, а затымъ и за християньске поздоровленє словами »Слава Iисусу Христу« выстане зробити собѣ кождого дня рано намѣренє: хочу позыскати нынѣ всѣ водпусты якй можу: для себе (або дня помершихъ).

Водъ гр. кат. Еписк. Ординаріята.

Перемышль дня 17. листопада 1913.

Ч. 92.

Ч. 8988. Въ справѣ водпустовъ за добрй дѣла, сповненй въ честь св. Анны, Матери Пресв. Дѣвы Маріи.

Св. Отець Пій Х. для побольшеня любови вѣрныхъ до св. Анны, Матери Пресв. Дѣвы Маріи, зволивъ ласкаво надати водпустъ сѣмохъ лѣтъ и сѣмохъ чотиридесятниць, якій можуть узыскати разъ на день тй, що бодай зъ сокрушенымъ серцемъ, чи то безпосередно передъ празникомъ св. Анны, чи то въ якомъ небудь иншомъ часѣ въ роцѣ, будуть воддавати ся побожнымъ практикамъ черезъ девять середъ, столькожъ тыжднѣвъ безъ перервы по собѣ наступаючихъ, а то въ тыхъ именно дняхъ (могуть, розумѣєся, узыскати водпустъ) въ котрихъ бы водбували побожнй практики; єслижь хто кромъ того єще высповедає ся и приступить до св. Причастія и помолить ся въ намѣреню св. Отця, то буде могъ доступити повного водпусту. Позволивъ дальше св. Отець, щобы тй, що возьмуть участь въ молитвахъ въ часѣ девятьдневныхъ богослужень въ честь тоижь св. Анны заапробованыхъ черезъ дотычну Власть бодай зъ сокрушенымъ серцемъ чи то передъ сьвятомъ чи то знова въ иншомъ часѣ въ роцѣ и выконають въ поодинокихъ дняхъ побожнй практики, могли набуты водпустъ сѣмохъ лѣтъ и столькожъ чотиридесятниць; єслижь хто въ одномъ изъ дней высше наведеныхъ або въ иншомъ изъ слѣдуючихъ колькохъ днѣвъ наступаючихъ по девятьдневномъ богослуженю, якій собѣ довольно выбере, єще приступить до св. Тайны Сповѣди и св. Причастія и помолить ся въ намѣреню св. Отця, то може доступити повного водпусту. Позволивъ въ конци св. Отець, щобы той, що хоче помочи душамъ въ чистилищи остаючимъ, могъ узысканый водпустъ въ ихъ користь жертвувати. (Acta Apostolicae Sedis зъ 30. грудня 1912. Ч. 22. стор 723).

Повысше подає ся до вѣдомости Всч. Духовеньства зъ тымъ, щобы Всч. душпастырѣ оголосили се вѣрнымъ.

Водъ Еп. гр. кат. Ординаріята.

Перемышль дня 17. падолиста 1913.

Ч. 93.

Ч. 7750. Въ справѣ предкладаня справоздань зъ вôдбувшихъ ся декан. Соборôвъ.

Зъ покликомъ на »Установы о Соборчикахъ деканальныхъ« Собора епарх. перемыского зъ р. 1898. (зас. V, стр. 61 и прч.) Епископскій Ординаріятъ постанавляє, що справоздания зъ вôдбувшихъ ся деканальныхъ Соборôвъ, якѝ въ кождôмъ деканатѣ довжнѝ вôдбувати ся правильно що року три, мае предкладати ся до Епископскои Консисторіи зъ кôнцемъ **мая, серпня и грудня кождого року.**

Сей речинець узгляднять Всечеснѝ Уряды деканальнѝ такожъ при роз писуваню маючихъ вôдбути ся въ деканатѣ Соборôвъ.

Вôдъ гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемышль дня 15. грудня 1913.

Ч. 94.

Ч. 8761. Звѣтъ и резолюціи зборôвъ товариства Священникôвъ Евхаристинôвъ.

Товариство Священникôвъ-Евхаристинôвъ предложило ту зъ прошенемъ о помѣщенє въ Вѣстнику Епархіяльнôмъ слѣдуюче справозданє о вôдбувшихъ ся зборахъ членôвъ того товариства:

»Дня 5. вересня відбули ся у Львові в духовній семинариї збори тов. »Сьвященикiв — Богопочитателїв Пресьв. Евхаристиї.« Всїх учасників було 110. Збори розпочали ся благословенєм Найсьв. Тайни. Перший промовив Впр. о. офіціял А. Білейкий та в одушевлених словах висловив свою радість, що духовеньство, вступаючи в се товариство, дає доказ своєї любви до Евхаристийного Ісуса. По скінченїм рефератї ухвалено одноголосно слїдуючі резолюциї о. Н. Садовского.

1) Кождий сьвященнк повинен старати ся — бути чинним членом »Товариства сьвящеників Богопочитателїв.« Одинокий і найважнїйший обовязок членів сего товариства є: відправляти що тижня годину Богопочитаня (розважаня) перед Пресьв. Евхаристиєю.

2) Кождий сьвященик повинен старати ся оснувати у своїй парохії »Братство Найсьв. Тайни«, а це вже се братство є, то оснувати „Братство Апостольства молитви“.

2) Кождий сьвященик повинен всїх сил і старань ужити, щоби в своїй парохії запровадити часте і щоденне сьв. Причастиє, як се припоручають — два папскі декрети і Посланія Преосьв. Владик. Найлучшим середником до сего уважає збір прочитанє і пояснене Декретів і Посланій, часті Науки і горяче заохочуванє вірних.

Потім слїдував реферат о. Н. Садовского. У своїм рефератї представив він велике значiє и потребу сего товариства.

Що до членів сего товариства збір одноголосно ухвалив

Кождий член обовязаний:

4) Як найчастійше проповідати про Евхаристию, а передовсім в часї відпустів, храмів, місий і деканальних соборів.

5) Передплачувати ,,Місионаря, що виходить в Жовкві, як для себе самого, так ще більше для вірних, а то длятого, що читанє ,,Місионара" може причинити ся до піднесеня і розширеня почитаня Пресьв. Евхаристиї і до частого сьв. Причастия.

6) Кождого місяця одну з чотирох годин розважаня відправити на намір наверненя Сходу і скріпленя католицкої віри в нашім народї.

7) Члени товарнства будуть уживати слїдуючого христ. поздоровленя: ,,Слава Ісусу Христу" в Найсьв. Тайнї Утаєному". — ,,Слава на віки",.

Вкінци збір уважає конечно потрібною річию:

8) Просити всїх провідників духовних вправ, щоби в розважанях реколекцийних звертали більшу увагу на почитане Пресьв. Евхаристиї і учасників реколекций до сего заохочували.

9) Видати як в найкоротшім часї брошуру для народу; ,,О частім і щоденнім сьв. Причастию" що найменше в 200.000 примірниках, ту брошуру роздавати вірним при сьв. сповіди або сьв. Причастию.

10) Просити Високо Преоьв. Ординаряти, щоби сї резолюциї зволили затвердити і в ,,Епархіяльних Відомостях" всему Духовеньству до відома подати.

По ухваленю резолюций слїдувала година Богопочитаня, котру перевів дуже гарно Впр. о. Ігумен Бурдяк Ч. С. В. В. Потім суплїкация, ,,Тебе Бога хвалимо" і благословенє Найсьв. Тайною.

По скінченю вписало ся 40 нових членів. Давало ся чути голоси про потребу скликаня у нас Евхаристийного Конґресу, що як Господь позволить — наступить у слїдуючім роцї. В кінци не можна обминути сего, щоби не згадати про ,,нічну Адорацию" Преосьв. Евхаристиї, котра тревала від 9. год. вечером до 6. рано і в котрій брало участь 40 сьвящеників.«

Се подає ся до вѣдомости Всч. Духовеньства епархіяльного.

Вôдъ гр. кат. Еп. Ординаріята

Перемышль, дня 27. падолиста 1913.

Ч. 95.

Ч. 9185. Конкурсъ на одноразову запомогу для бѣдныхъ Церковъ зъ фонду бл. п. Павла Зарицкого.

Ставропигійскій Институтъ у Львовѣ оголошує конкурсъ зъ речинцемъ до 1. н. ст. марта 1914. на одноразову запомогу въ сумѣ 180 К. зъ фонда бл.

Павла Зарицкого, призначеного на запомогу бѣдныхъ церковъ въ Галичинѣ, що не посѣдають фондôвъ потрѣбныхъ на украшенє чи реставрацію.

Прошеня зъ точнымъ поданємъ потребъ убѣгаючихъ ся Церковъ о запомогу, мають церковнѝ комітеты внести за посредствомъ Еп. Консисторіи въ означенôмъ речинци. Надѣлена Церковъ сею запомогою мусить приняти на себе обовязокъ поминати имя фундатора черезъ цѣлый рôкъ въ недѣлѣ и празники при Службѣ Божôй за вôдпущенє грѣхôвъ.

Вôдъ гр. кат. Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 9. грудня 1913.

Ч. 96.

Ч. 9087. Въ справѣ громадскихъ урядôвъ розємныхъ.

Президія ц. к. высшого Суду Краєвого въ Львовѣ зъ дня 28. жовтня 1913 Ч. 29986/26. R. S. 13 вôднесла ся ту зъ прошенємъ о оголошенє слѣдуючои вôдозвы:

»Закон з дня 6. марта 1875. ч. 27. в. з. к. маючи на меті усуненє закоріненого у населеня довільного процесованя ся і улекшеня їй угодового полагодженя спорів, постановляє, що для лагодженя спорів поміж сторонами повставших, можуть бути заведені розємні уряди в кождій громаді з населенєм понад 4000 душ, а в прочих громадах меньших лише на основі ухвали Ради громадскої, затвердженої Виділом Ради повітової. Обовязки розємців сповняти мають мужі довіря, вибрані Радою громадскою на 3 літ, заприсяжені ц. к. політичною властию повітовою (Староством). Компетенция уряду розємчного з огляду на предмет обнимає грошеві домаганя і спори о движимости до висоти зглядно вартости 600 К. в громадах понад 4000 душ, а до 200 К. в меньших громадах. Зголошенє справи наступити може устно, за зголошенєм ся обох сторін. Уряд приступає по можности сейчас до поєднаня спорючих. Всякі примусові средства проти сторін або сьвідків, не менче відбиранє присяги є виключені. Розємному урядови не прислугує також право порішуваня спорів в значіню ореченя, котрому сторона проти своєї волї мусїлаби піддати ся. Чинність розємців полягає на вислуханю сторін, прослїдженю справи і евентуальнім предложеню їм найслушнїйшого способу полагодженя спору. Заключений уклад угодовий має вписати ся в урядову книгу через заприсяженого для сеї чинности писара. На основі урядового впису угоди може сторона домагати ся еґзекуциї в звичайнім Судї державнім.

Закон сей що має віддати населеню неоцїнені услуги, позістав не виконаний і пішов в забутє. Що однак наміри єго відповідади дуже відчуваній потребі населеня, доказували домаганя підношувані нераз в нарадах законодатних

тіл, в особенности внесені в галицкім Соймі інтерпеляциї ріжних послів як і внесеня і проєкта законодатні в парляменті. Хотяй они до сей хвилї не прийшли під наради Сойму, то таки доказують наглядно, що фактичні відносини з неумолимою конечностию домагають ся спішного уможливленя населеню головно дрібних і буденних непорозумінь і спорів без призиваня звичайних судів державних. Статистика достарчує в тім зглядї ярких доказів. І так суди державні видали в однім роцї візвань до угодових проб в Галичині 351.971, на Буковині 30.178, в усїх прочих провінциях Передлитавії разом 240.746; скарг дрібничкових до 100 К. внесено в однім роцї в Галичинї 840.062, на Буковинї 144.682, позатім в цїлій Австриї 362.257, спорів о нарушенє посїданя було в сім часї: в Галичинї 19.171, на Буковинї 1.614, в иньших провінциях разом 5.396 врештї скарг о обиди чести: в Галичині 184.291, на Буковинї 27.564, в иньших провінциях разом 173.704. В повітовім судовництві припадає тодї на кождих 10.000 населеня в краях західних 635 спорів, в Галичинї 1697, в особенности процесів дрібничкових в західних краях 183, в Галичинї 966. Нетрудно поняти як величезні страти поносить само населенє і як вельми сваві льність обтяжує цїлий апарат судовий. Числа сї походять з р. 1909. а в межичасї відношенє се улягло єще значнїйшій зміні на гірше.

Сему прямо застрашаючому станови річи проти ділалиби спасенно розповсюднені по громадах розємні уряди.

Увзглядняючи сей стан річи проте порішила Управа справедливости постаратись, щоби поки що в межах обовязуючого закона краєвого з 6. марта 1875. ч. 27. в. з. к. уможливити населеню користанє з добродійства розємних урядів. Згідно з вказівками ц. к. Міністерства справедливости, Президиї ц. к. Висших судів краєвих у Львові і Кракові розвинули акцию в напрямі заводженя сих урядів. Начальники повітових судів, виголишують перед згромадженими в тій ціли Радами громадскими виклади, відбувають конференциї, поучують о єстестві, орґанізациї і хосенности сеї інституциї, наклонюють Ради до повзятя ухвали на заложенє в громадї розємного суду, пильнують предложеня тих ухвал Радї повітовій до затвердженя, відтак внесеня прошень в ц. к. Старостві о відобранє присяги від установлених мужів довіря, які мають сповняти уряд розємців, а в рештї суть помічними при впровадженю уряду в житє, заосмотреню єго в взори і друки і бережуть невпинно поправного і формального єго поступованя.

Акция, вправдї що йно в початках, яка боре ся з природи річи з численними трудностями, заповідає помимо сего завдяки з усилям судів і взростаючому у населеня зрозуміню і богаті успіхи, та вже доси зорганізовано кільканадесять розємних урядів, що належито фунгують так, що основана є надія, що в міру розповсюдненя розємних урядів, в ведена акция запобіжить сучасній свавільности в процесованю.

Конечним успїхом поводженя піднятої акциї добачує управа справедливости в вспівдїланю всїх одиниць доброї волї, що з образованя, заводового становиска, довіря і впливу, якого в Громадї заживають, моглиби змаганя судів успішно підпирати, удїлити помочи при введеню старань і осьвідомленю населеня о хосенности інституциї, заохотити Ради громадскі до повзятя потрібних ухвал і улекшити полагодженє конечних формальностий а відтак посьвятити троха труду і часу для запевненя тим урядам правильного функционованя.

В тім зглядї власне особенно хосенною булаб поміч П. Т. Духовеньства, що має великий вплив на населенє і є зазнакомлене з усіми відносинами житейскими.

Управа справедливости, котрої змаганя в обсягу Рад сиротиньских дізнали від П. Т. Духовеньства так хосенної підмоги, не сумнїває ся, що і для сего ново-твораючого ся поля діяльности дізнасть Єго охотного співдїланя.

Президия ц. к. Висшого Суду краєвого має честь упросити Високопреподобний Консистор, щоб зволив у відповідний спосіб заінтересувати П. Т. Духовеньство для повисшої акциї і заохотити Єго до попертя єї в порозуміню з дотичними Начальництвами Судів.«

Мило вже було Еписк. Ординарятови дôзнати ся въ своѣмъ часѣ, що многіи громадскіи рады сиротиньскіи пôдъ управою або пôдъ вплывомъ ту епархіяльныхъ оо. душпастырôвъ станули на высотѣ своей задачи и тому рѣшенємъ зъ дня 21. серпня с. р. Ч. 5735 (Вѣстн. Еп. Ч. IX. 1913) высказавъ Еписк. Ординаріятъ тымже радо своє повне узнанє и похвалу за сю достохвальну ревнôсть и працю въ користь малолѣтныхъ сирôтъ и не самовôльныхъ осôбъ середъ свого народу. Однакъ взнеслѣйшимъ актомъ дѣяльной любови для свого народу, правдивымъ подвигомъ патриотичнымъ въ духу Науки Христовой, якъ и совѣстнымъ сповненємъ свого святого посланництва, котрымъ зєднають собѣ великіи заслуги передъ Богомъ и нашою чуспѣльностію, буде, наколи таку саму щиру и безинтересовну працю — хотяйбы се и кому не подобалось, окажуть оо. душпастирѣ при розповсюдненю по нашихъ громадахъ проєктованыхъ роземныхъ судôвъ и тымъ самымъ бодай въ части встримають нашъ нарôдъ вôдъ завзятои маніі процесованя ся неразъ за дуже дрôбніи рѣчи, якіи въ угодовôй дорозѣ на мѣсци черезъ добрыхъ людей въ роземчôмъ урядѣ полагодитибы можна.

»Таколи нѣсть въ Васъ мудръ ни єдинъ, иже можеть разсудити между братій своихъ? Одже бо отнюдъ Вамъ грамъ єсть, яко тяжбы имате между собою! (I Кор. VI. 5—7).« Крайный вже часъ звернути ся намъ тыми словами сьв. Ап. Павла до нашого нещасливого народу мовбы упоєного якоюсь жаждою процесованя ся, яке наражує єго не тôлько на упадокъ душевный, бо на затрату християньскихъ чеснотъ згôдливости, мирного пожитя и обовязку прощаня ближнымъ своимъ дôзнаныхъ уразъ, але споводує и тяжкіи матерялніи шкоды зъ причины

утраты часу, якій марнують на формальный процесъ неразъ кôльканайцять кильометрôвъ до найблизшого суду повѣтового, на выстоюванє при судовыхъ терминахъ, волоченє ся по адвокатахъ и оплачуванє ся покутнымъ писарямъ въ справахъ, якй въ потребѣ на мѣсци полагодити бы можна въ роземныхъ урядахъ. Тому заохочуючи якъ найгорячійше Всч. Духовеньство до несеня помочи Начальництвамъ ц. к. Судôвъ повѣтовыхъ въ закладаню и розповсюдненю роземныхъ судôвъ въ поодинокихъ громадахъ пôсля наведенои вôдозвы ц. к. высшого Суду Краєвого для добра нашого народу зобовязуємо Всч. ОО. Деканôвъ:

1. щобы нынѣшне розпоряджене поставили на порядку дневнôмъ нарадъ на найблизшôмъ Соборѣ деканальнôмъ въ цѣли спôльного обговореня сеи справы, взаимного заохоченя ся до солидарного єи попираня и принагôдного порозумѣня ся въ тôй акціи зъ Начальництвомъ дотычного ц. к. Суду повѣтового,

2. о заслугахъ поодинокихъ оо. душпастырôвъ въ тôмъ напрямѣ предкладали ту окремй справозданя.

Вôдъ гр. кат. Еписк. Ординаріята.

Перемышль дня 26. падолиста 1913.

Ч. 97.

Ч. 10052. Въ справѣ пôдниманя вôдсоткôвъ вôдъ книжочокъ вкладк. рус. Щадницѣ въ Перемышли и складаня книжочокъ фондаційныхъ до депозиту сего товариства.

Зъ покликомъ на тутешне рѣшенє зъ 30. цвѣтня 1909 Ч. 1999. Еписк. Консисторія подає до вѣдомости Всч. Клиру епархіяльного предложене ту Дирекцією рус. Шадницѣ въ Перемышли пôдъ днемъ 22. падолиста 1913 Ч. 5694. слѣдуюче прошенє:

»Загальне нарікане майже усїх П. Т. гр. кат. Урядів парохияльних на утруднену маніпуляцию при підниманю відсотків від капіталів фондацийних поміщених на книжочках щадничих нашого товариства спонукало нас до обдуманя способів, якби в тій справі пійти на руку згаданим П. Т. Урядам парохіяльним і улекшити їм в повні не тільки цілу маніпуляцию при підниманю відсотків, але і ощадити получені з тим видатки с. є. кошта порторий.

Проте осьмілляємось Всесвітлійший і Високопреподобній Еп. Консисториї предложити отсим введене нового способу маніпуляциї. І так:

1). Ми беремо на себе обовязокъ переховуваня усїх книжочок фондацийниих у себе в депозиті і вести як найдокладнійшу евіденцию їх і за се не жадаємо ніякої винагороди.

2). На зложені у нас книжочки фондацийні виставимо депозитовий квіт, який тим самим буде мати вартість самих книжочок. За сей квіт заплатить кож-

дий Урядъ парохияльний при виставленю єго 20 сот. титулом коштів друку сего квіту.

На підставі уповажненя Вис. ц. к. Намісництва з дня 3. листопада 1913 Ч. XII. а, 1081/13 і на підставі затвердженої дотичної інструкциї сей квіт виставлений і підписаний нами буде міг в повні заступати книжочку при інвентаризациї маєтку фондацийного парохий згл. церквей, пру інсталяциї і при відданю темпораліїв. Наколи так Всесьвітлійша і Високопреподобна Консистория згодить ся на повисший проєкт а дотичні П. Т. парохи зложать у нас фондацийні книжочки в депозит, тоді маніпуляция при підниманю відсотків буде така:

1). Дотичний парох може складаючи книжочки заявити ся, як жадає виплати відсотків з книжочок фондацийних дотичної парохиї при заподаню чисел згаданих книжочок а то, чи піврічно, чи річно, при чім очевидно не потребує зовсім пересилати квіту депозитового, анї квіту на отримане готівки.

2). Ми без дальшого взиваня, або пригадки заряджуємо після заявленого бажаня виплату відсотків, нотуємо се в наших книгах і дотичних вкладкових книжочках, а належні відсотки пересилаємо Урядови парохияльному переказом по відшибненю 3 сот. за переказ і 10, 20 зглядно 40 сот. на марку почтову відповідно до висоти квоти відсотків с. є. відповідно до такси почтової. На жадане і для заощадженя всяких коштів порторий можемо також відсотки місто посилати їх почтою, переказувати також чеками почтової Щадниці за що будемо побирали на друки 10 сот.

Відсотки за минувший час (піврік, рік) будемо виплачували доперва в часї від дня 1. січня взглядно від дня 20 липня кождого року.

Від книжочок у нас перехованих можна особисто піднимати відсотки, тільки по велеґітимованю ся через дотичну особу депозитовим листом.

При цілковитім реалізованю або частиннім підниманю капіталу з книжочки зложеної у нас в депозитї мусить бути нам рівнож предложений депозитовий лист.

В той спосіб Всеч. ОО. парохи:

1). Ощадять собі труду і коштів пересилки щадничих порторий;

2). Виключена яка небудь можливість затраченя і загубленя книжочки і виключені всякі видатки получені з амортизациєю книжочок на случай евентуалвного запропащеня книжочки при пересилці єї почтою.

Подаючи се нове наше заряджене під сьвітлу розвагу Всесьвітлїйшої і Високопреподобної Консисториї просимо з огляду на очевидні материяльні користи сеї маніпуляциї і ощадности на коштах порторий, щоби Всесьвітлїйша і Високопреподобна Еп. Консистория зволила ласкаво приняти се наше заряджене до відома, повідомити про него через поміщене в Епархіяльних відомостях, а заразом вказати підчиненому собі Всеч. Духовеньству на користи сего способу маніпуляциї.«

Еписк. Консисторія уважаючи повысшій проєктъ манипуляціи для Всч. Духовеньства за користный и догôдный, депонованє же винкульованыхъ на рѣчь парохіи книжочокъ вкладковыхъ за безпечне а квитъ депозитовый за вповнѣ выстарчаючій для урядовои евиденціи, поручає Всч. ОО. настоятелямъ душпастырствъ користати зъ того проєкту а въ данôмъ случаю книжочки вкладковй посредствомъ Еп. Консисторіи пересылати до Рускои Щадницѣ въ Перемышли.

Вôдъ гр. кат. Еп. Консисторіи.

Перемышль дня 17. грудня 1913.

Ч. 98.

Ч. 9688. О Консерваціи деревляныхъ церквей.

Ц. к. Центральна Комісія для захованя памятникôвъ у Вѣдни прислала тутъ слѣдуючу допись:

„Abschrift. Z. 5339 ex 1913. Betreff; Michalowice (Drohobyczer) Demolierung der gr. k. Holzkirche. An die k. k. Bezirkshauptmannschaft in Drohobycz. Die k. k. Bezirkshauptmannschaft wird dringend ersucht, unter Hinweis auf den neulich geäusserten höchsten Wunsch Sr. Kaiserlichen Hoheit des durchlauchtigsten Herrn Erzherzog Protektors Franz Ferdinand, dass alle Holzkirchen im unveränderten Zustande erhalten werden sollen, die Demolierung der fraglichen Kirchc unbedingt hintanzuhalten. — Ueber die notwendigsten Restaurirungsarbeiten wäre ein, durch einen geübten Dorfzimmermeister kurz verfasster Kostenvorschlag (eine Zusammenstellung) im Einvernehmeu mit dem Pfaramte ausarbeiten und der Zentralkomission zur Genehmigung vorlegen zu lassen.
Wien, am 22. November 1913. Für die richtige Abschrift. Der Vize-Präsident: Lanckoroński m. p.

Z. 5339 ex 1913. Wien, am 19. November 1913. Dem hochwürdigsten griechisch katholischen Ordinariate in Przemyśl beehrt man sich mit dem Ersuchen zur Kenntnisnahme zu übermitteln entsprechende Aufträge zwecks Erhaltung und Schonung der Holzkirchen erlassen zu wollen. Der Vize-Präsident: i. V. Dr. F. v. Schubert-Saldern.“

Зъ покликомъ на та тутешнй рѣшеня въ тôй справѣ: а) зъ дня 26. IX. 1904, Ч. 3022 (Вістн. ч. XI. зъ р. 1904, — **а) зъ д. 3, X. 1906, ч. 5501 (Вістн. ч. XI. зъ р. 1906)** и в) зъ д. 4. IV. 1910, Ч. 2216 (Вѣстникъ ч. V. зъ р. 1910), взыває поновно Епп. Консисторія П. Т. парохôвъ и завѣдателѣвъ, щобы точно примѣнювали ся до тыхъ постановъ задержуючи и стараючись о консервацію старыхъ стилевыхъ деревляныхъ церквей, якй яко памятники давнои будôвельнои штуки на те заслугуютъ. В осôбности звертає ся увагу на тутешне рѣшенє зъ д. 3. жовтня 1906 ч. 5501 (Вѣстн. ч. XI. зъ р. 1906), котрымъ заказує ся демольованє церквей безъ попередного узысканя на се дозволу. —

Вôдъ Еп. гр. кат. Консисторіи

Перемышль, 25. грудня 1913.

Ч. 99.

Ч. 7751. Въ справѣ датъ до епарх. шематизму.

Зъ покликомъ на тутешне рѣшенє зъ 21. червня 1913 Ч. Ч. 5150 (Ч. VI. Вѣстн. еп. зъ р. 1913) Еписк. Консисторія змѣняє давнѣйшій речинець до предкладаня що року датъ до епархіяльного шематизму маючого ся печатати на слѣдуючій рôкъ и розпоряджає, щобы 1. кождый самостôйный Всч. о. душпастыръ кождого року конечно до кôнця червня прелложивъ до свого Уряду деканального на окремôмъ аркуши точнѝ и совѣстнѝ даты зъ своєи парохіи пôсля вказôвокъ зъ высше покликаного рѣшеня а евентуально пôсля окремого въ котрôмъ роцѣ зарядженя Еписк. Консисторіи. 2. Всеч. оо. Деканы вчасно передъ кôнцемъ червня кождого року вôзвали всѣхъ въ деканатѣ мешкаючихъ самостôйныхъ оо. катехитôвъ и сьвященикôвъ — емеритôвъ и надѣленыхъ аліментацією до предложеня въ повысшôмъ речинци датъ що до року родженя и рукоположеня, втану вôльного, женатого, вдовичого и мѣсця ихъ замешканя. 3. Всч. оо. Деканы полученѝ ad 1 и 2 выказы провѣрили належито, пôсля данои потребы споводовали доповненє або справленє похибокъ чи бракôвъ въ выказахъ, и тѝ выказы конечно до кôньця липня що року Еписк. Консисторіи предкладали разомъ зъ вôдповѣднымъ сумаричнымъ выказомъ а евентуально и зъ справленымъ въ Урядѣ деканальнôмъ вытинкомъ зъ послѣдного шематизму епархіяльного. —

Примѣчає ся, що вôдъ точного и совѣстного выконаня предлежачого розпорядженя черезъ всѣ чинники покликанѝ и вôдъ додержаня речиньця назначеного залежити буде хосенне и на часъ выдаванє що року шематизму епархіяльного. —

Вôдъ гр. кат. Еписк. Консисторіи

Перемышль, дня 25. грудня 1913.

ХРОНИКА.

Именованя.

Ч. 8551. Впр. о. Лавровскій Антоній парохъ въ Болехôвцяхъ им. орд. шкôль. Комисаремъ до надзору науки религіи въ школахъ народныхъ деканата Дрогобыцкого, на мѣсце увôльненого на власне прошенє вôдъ тои довжности Всеч. о. Куновского Іеронима пароха въ Бѣльчи.

Ч. 8832. Всеч. о. Павловскій Константинъ дотеперѣшный завѣдатель деканата Олешицкого — сталымъ деканомъ.

Ч. 9090. Всч. о. Котысъ Емиліянъ парохъ въ Цеклиньскôй Воли — орд. вôдпоручникомъ до ц. к. Рады шк. окружнôй въ Яслѣ.

Ч. 476/орд. Свѣтлый Дръ Григорій Лакота заступ. духовника тут. семинаріи — референтомъ Еп. Консисторіи.

Ч. 9502. Всеч. о. Солтикевичь Орестъ парохъ въ Улючи — орд. шк. комисаремъ на деканатъ Бирчаньскій.

Ч. 9742. Всеч. о. Карпевичь Іоанъ парохъ въ Лежаньску — м. деканомъ Канчуцкимъ.

Ч. 9800. Всч. о. Каминьскій Іоанъ парохъ въ Залѣсю — орд. вôдпоручникомъ до Рады шк. окружнôй въ Решовѣ.

Ч. 10096. Всч. о. Гойдышь Волод. парохъ въ Девятери им. орд. вôдпоручникомъ до ц. к. Рады шк. окружнои въ Равѣ рускôй.

Завѣдательства получили:

Ч. 8804. о. Тустановскій Кирилъ въ Ванôвцѣ.

Ч. 9457. о. Мацюракъ Володимиръ въ Равѣ рускôй.

Ч. 9448. о. Жукъ Викторъ въ Грушовѣ.

Сотрудництва получили:

Ч. 7924. о. Баховскій Димитрій управ. въ Тустановичахъ.

Ч. 6450. о. Круцько Семенъ управ. въ Трускавци.

Увôльненє вôдъ испыта конкурсового получили:

Ч. 8942. Всеч. о. Созаньскій Іоанъ парохъ въ Волощи.

Ч. 9871. » » Матвѣясъ Іоанъ парохъ въ Яструбичахъ.

Всеч. о. Балко Василій парохъ въ Трôйцѣ получивъ вôдличія крыло шаньскй.

Некрольоґія.

о. Горницкій Евгеній парохъ въ Равѣ рускôй уп. 30/11 1913.

о. Глушкевичь Теофиль парохъ въ Малновѣ уп. 18/12 1913.

Души ихъ поручають ся молитвамъ преч. Клира.

Вôдъ гр. кат. Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 27. грудня 1913.

† КОНСТАНТИНЪ
Епископъ.

Ал. Зубрицкій
Канцлеръ.

Накладомъ Еп. гр. кат. Консисторіи въ Перемшли. Зъ печатнѣ гр. кат. Капітулы въ Перемышлы.

